

Συγγράμματα.

—Commentaria in Aristotelis Naturalia parva, et Quæstiones Naturales, et Amatoria Problemata.

—Aristotelis historia animalium et alia opuscula. Florent. 427.

—De morbo Galico.

—De varia Historia. Venetiis 1521, καὶ 1531. (opus, λέγει ὁ Ποπαδόπουλος erudissimum et eloquentissimum),

—De Alica farre noto, et inde alimento.

—De Astragalo, seu significationibus variis vocis hujus.

—Dialogi nunc primum lucem editi. Venetiis 1524, καὶ Λουγδούνη 1532. (Οἱ διάλογοι οὗτοι, δέκα τὸν ἀριθμὸν, ἐγράφησαν κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἀκαδημαϊκῶν, περὶ σπουδαίων καὶ περιέργων θεαμάτων, ὡς de devinatione, de nominum inventione, de ludotalatio, de precibus, de animorum immortalitate etc. Σύγγραμμα ὄντως πολύτιμον καὶ περιζήτητον, ὡς καὶ τὸ κατωτέρω).

—Opuscula. Parisiis 1530.

Ὁ Τομαῖος ἐν ὥραις σχολῆς ἔγραψε καὶ ποιήματα, ἐξ ὧν τινὰ κατεχωρήθησαν εἰς Rime di diversi poeti.

Ἄλλων συγγραμμάτων τοῦ Τομαῖου οἱ τίτλοι κατεγράφησαν ὑπὸ Γεσνέρου, καὶ Φαβρικίου. (Bibliotheca mediæ latinitatis)(¹).

Γεώργιος Ἀλεξάνδρου.

Ἐκ κώμης Κοριλιάνης τῆς Κρήτης χειροτονηθεὶς ἱερεὺς ἤδη ἔγγαμος ὢν καὶ χηρέυσας μετὰ τινὰ χρόνον ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν (²). Περὶ τὸ 1490 μεταβὰς εἰς Ῥώμην διωρίσθη καθηγητής. Εἶτα ὁ πάπας ἀνέδειξεν αὐτὸν ἐπίσκοπον, εἴτε πρὸς μόνην τιμὴν, εἴτε καὶ ἐπίσκοπῳ νὰ τὸν συγκατατάξῃ μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, διότι, κατὰ τινὰς ἐπιστήμους ἑορτὰς, ὁ Γεώργιος συνετέλει τὰ τῆς ἀκολουθίας μετὰ τοῦ πάπα, ὡς ἐπίσκοπος τῆν Κρητικῆς Ἀρκαδίας, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸ Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί.

Ἐγραψεν ὁ Γεώργιος—Περὶ Μετανοίας—Περὶ Φιλίας, ἅτινα ἐτυπώθησαν μετὰ τῆς ἐξῆς μεταφράσεως: « Γεωργίου ἀπὸ κώμης Κοριλιάνης Ἑρμηνεία

(¹) Iovii Elogia — Tiraboschi Storia della Litter. Italian. — Bayle Dictionnaire — Papadopoli, Histor. Gymnas. Patav. σελ. 301—2. Fabricii bibliotheca mediæ latinitatis — Daru, Histoire de Venise — Blondeau, Biogr. Univers. Suppl. tom. LXXXIV.

(²) Ὁ Μουστοξύδης λέγει, ὅτι ἐξ Ἑλλάδος ἀφίχθη ὁ Γεώργιος τὸ πρῶτον εἰς Ῥώμην περὶ τὸ 1490· ἀλλὰ πολλὰ πείθουσιν, ὅτι πρότερον ἐν Ἰταλίᾳ εἶχε μεταβῆ. Ἐν τῇ Λαυρεντινῇ Βιβλιοθήκῃ εὑρηται χειρόγραφον ἔχον τὴν ἐπιγραφὴν « αὐθ' Ἐτελειώθη ἡ Ἰλιάς τοῦ Ὀμήρου παρ' ἐμοῦ Γεωργίου ἱερέως τοῦ Ἀλεξάνδρου » πρὸς δὲ ὁ υἱὸς τοῦ 1486 ἦν ἀποκαταστημένος ἐν Βενετίᾳ.